

**MIND
VIEW**

Mindview

196

SUBILCOAST



**Hi-Energy Radio-Ready
PostgrungeRock**

Het Belgische trio Shellcase debuteerde onlangs met 'Dead Memories', een rauwe sfeerplaat met stevige hardrock en emoties als rode draad. Het had heel wat voeten in de aarde vooral eer deze schijf het daglicht zag. Beschouw het als een roadtrip waarbij de groep vooral veel plat reed (bassisten opgebruikte), door alle rode lichten reed (neh-sayers), een verkeerde afslag nam (verkeerde manager/label/producer), een crash overleefde (verlies platencontract) en ten slotte rechtsomkeer maakte (heropname van het hele album). Maar met behulp van een reservewiel genaamd 'vastberadenheid', een stevige motor genaamd 'volharding' en een waterdichte verzekering genaamd 'vertrouwen', haalden ze de finish. Aan het woord is zanger/gitarist/componist Dave Varlet.

Hoe lang ben je al bezig met muziek?

Zeventien jaar geleden vroegen een paar vrienden mij om in hun band te komen spelen. Ze vonden geen bassist, dus greep ik mijn kans. Ik herinner mij nog goed de sensatie toen ik voor het eerst mijn bas hoorde en voelde door een versterker. Na een jaartje of zo nam ik ook de zang voor mijn rekening. Als frontman op het podium staan voelde vanaf het begin heel natuurlijk aan. Het was voor mij duidelijk dat ik dat voor de rest van mijn leven wou doen.

Kan je in het kort de geschiedenis van Shellcase toelichten?

Eind 2004 startten de plannen om een postgrungerockband op te richten. Na een eerste demo en twee passages in de Trix kregen de band en de songs pas echt vorm in juli 2007 met de komst van

drummer Filip Vinck. Een tweede demo getiteld 'Paradiso Perduto' werd overal positief onthaald en bracht ons onder de aandacht van Chris Prouvé (oprichter en directeur van Rough Trade Belgium in '89 en sinds 1997 werkzaam als onafhankelijke promotor). In augustus 2009 namen we het album 'Dead Memories' op met met engineer Ward Neyrinck (Tom Helzen, Stash). De productie deden we zelf en voor de mastering trokken we naar Uwe Teichert (Placebo, Public Enemy, K's Choice). Met dit album lukten we een licentiedeal met Moonzoo Records en een distributiedeal met Universal Music Belgium.

Het had heel wat voeten in de aarde vooraleer 'Dead Memories' het daglicht zag. Wat liep er allemaal mis? Met bezetwisselingen heeft iedere band te maken, maar wat wij te verduren kregen op zoek naar een





geschikte bassist hou je niet voor mogelijk! Het was zo erg dat Filip en ik een paar optredens met ons tweeën moesten spelen wegens gebrek aan of onbekwaamheid van de bassist. Eind 2008 tekenden we via de toenmalige bassist bij een manager/platenbaas en kwam er een producer op de proppen. Alles liep volgens plan dachten we, maar eigenlijk begon de miserie toen pas! Noch de bassist, noch de producer maakten voldoende tijd vrij om de preproductie serieus en op tijd op te nemen. In april 2009 doken we in Nederland de studio in met engineer Werner Pensaert (Rammstein, U2, K's Choice) om drums, bas en gitaren op te nemen. Die lat lag veel te hoog voor de bassist die we toen in huis hadden. Gevolg: exit bassist, onbruikbare opnames, ontevredenheid alom, iedereen veel geld kwijt en het weg deals. Maar waar de meeste bands er het bijltje bij zouden neerleggen, konden wij daar kracht uit putten! Vastberadener dan ooit boekten we een nieuwe studio en gingen we op zoek naar alweer een nieuwe bassist. De komst van Steven De Cleer maakte de groep uiteindelijk compleet.

Is Shellcase jouw project of is het een groep?

Shellcase is absoluut een echte band, die bestaat uit mensen met dezelfde ambitie en werklust. We repeteren minstens acht uur per week en besteden al onze energie en onze overgebleven vrije tijd aan Shellcase.

Dat betekent dat er plaats noch zin is voor nevenprojecten of coverbands. Als je in de juiste band zit heb je daar trouwens nooit behoefte aan!

Naast zang, gitaar, teksten en composities ben je de grootste bezieler van Shellcase. Vanwaar zoveel

toewijding en eis je die ook van je medemuzikanten?

Ambitie zeker? Als je er volledig wil voor gaan, dan leg je de lat steeds hoger. Uiteindelijk verwacht je van je collega's hetzelfde. Gelukkig zijn Filip en Steven uit hetzelfde hout gesneden.

Was het moeilijk om ambitieuze muzikanten te vinden?

Enorm moeilijk! Velen pretenderen ambitieus te zijn maar hangen toch vast aan familie, werk, of andere hobby's en interesses. Daardoor ha-

ken ze vroeg of laat af op cruciale momenten. In al die tijd dat ik muziek maak ben ik er nog maar twee tegengekomen die met mij door een vuur willen gaan en dat zijn Filip en Steven.

'Dead Memories' belicht de donkere kant van het menselijke gedrag. Mogen we spreken van een autobiografisch conceptalbum?

Eigenlijk wel. 'Dead Memories' gaat over innerlijke strijd, het verlangen naar vrijheid, tweede kansen, hoop, vergiffenis, de puurheid van liefde, loslaten van verborgen demonen of oude herinneringen, de erken-

“Het was zo erg dat Filip en ik een paar optredens met ons tweeën moesten spelen wegens gebrek aan of onbekwaamheid van de bassist”

ning dat er naast onze sterfelijkheid toch een doel bestaat.

Hoe moeilijk is het om met je eigen muziek aan de bak te komen in België?

Ach, daar proberen we niet teveel aan te denken. Muzikanten en de muziekindustrie in het algemeen klagen te veel! Of je nu in België of elders bezig bent, dat maakt geen verschil uit, concurrentie is er overal. Je moet gewoon positief ingesteld zijn en blijven doorgaan. Als je blijft aandringen krijg je hier en daar wel een voet tussen de deur, maar je moet een lange weg afleggen. Vanaf het moment dat je een akoestische song schrijft, naar de opnames van een heavy plaat, tot het vinden van een label dat je begrijpt en je wil bijstaan. Met Shellcase hebben we elk denkbaar obstakel getrotseerd om deze droom waar te maken. *All it takes is to have enough guts to do it!* Wat wij nodig hadden waren drie v's: vastberadenheid, volharding en vertrouwen. En natuurlijk dat klein tikkeltje geluk om mensen te vinden in de muziekindustrie die ons het vertrouwen en de steun gaven.

Muzikaal vaart Shellcase een krachtige maar melodische grungekoers. Vanwaar die richting?

Omdat we luisteren naar echte rockbands als Nirvana, Pearl Jam, Placebo, Oasis, Creed, 3 Doors Down, Foo

Fighters, Staind, Seether, 30 Seconds To Mars, Shinedown... Zelf omschrijven we onze muziek als 'Hi-Energy-Radio-Ready-Post-Grunge-Rock'.

Jullie deden twee cd-release shows in Parijs. Hoe waren de reacties?

Boven al onze verwachtingen! Zowel qua opkomst als qua cd-verkoop was het een succes! Het waren twee dagen van feest en genieten. We wilden de songs brengen zoals we ze schreven: op een akoestische gitaar. Drummer Filip ruilde op de presentatie zijn huiden ook eventjes in voor een akoestische gitaar. Ons idee om de mensen *unplugged* te laten kennis maken met onze muziek bleek een schot in de roos. Het mooiste compliment kregen we van de mensen van ons label Universal Music: "Wow, wat een spetterende akoestische versie van jullie cd. Prachtig, krachtig, *this is the naked truth!!!*"

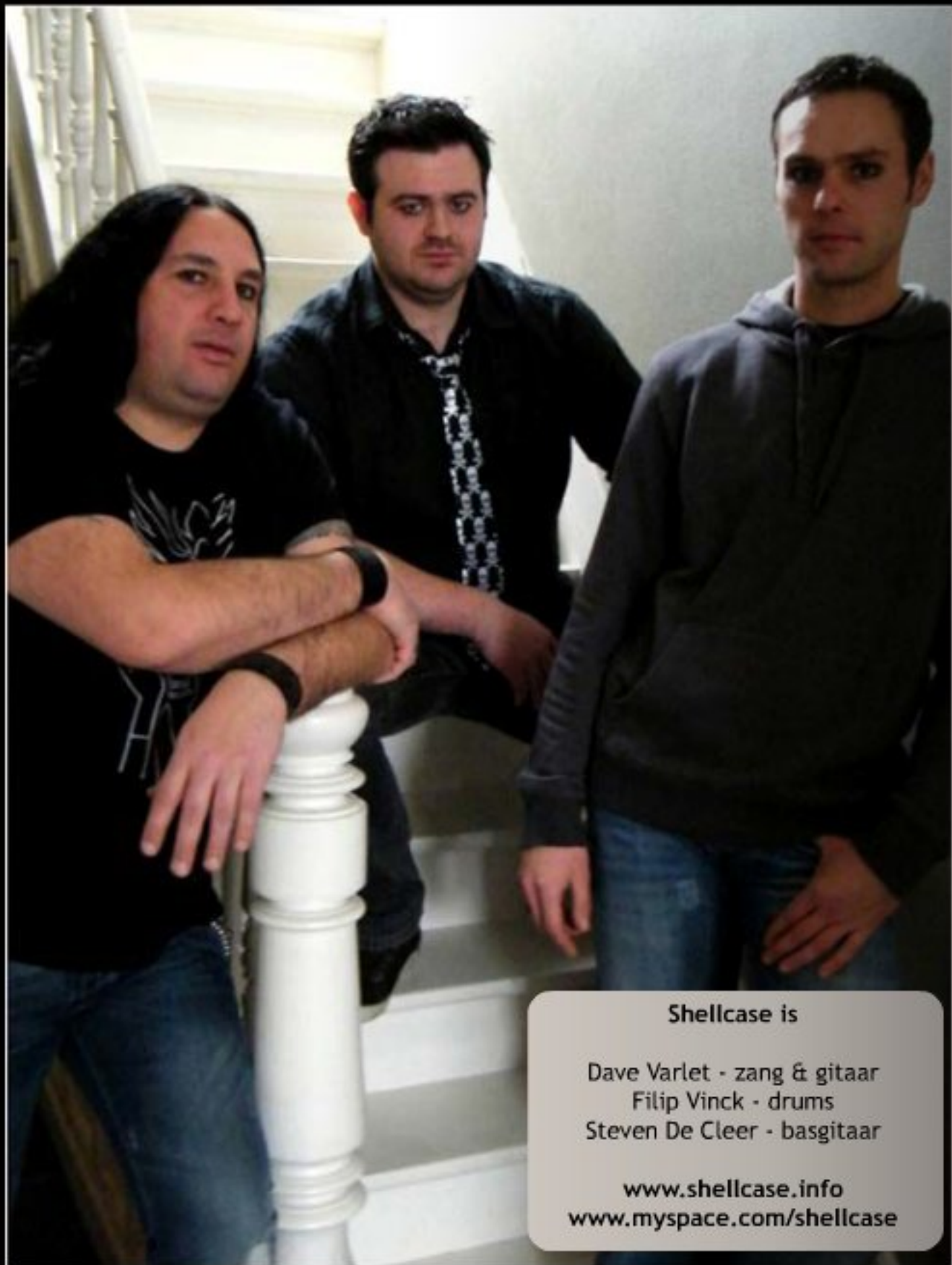
Wat zijn de toekomstplannen?

Momenteel doen we ons uiterste best om alles grondig te promoten. We doen interviews en draadloze sets op radio's en in de betere platenzaken. We gaan er in de eerste plaats alles aan doen om Shellcase in Vlaanderen, Wallonië en Brussel op de kaart te zetten. Daarom tekenden we bij Moonzoo & Universal. In een tweede fase gaan we een kijkje nemen bij onze buurlanden. De kans om een paar supports te doen zou natuurlijk welkom zijn!

Franky Bruyneel

“Muzikanten en de muziekindustrie in het algemeen klagen te veel. Of je nu in België of elders bezig bent, dat maakt geen verschil uit”





Shellcase is

Dave Varlet - zang & gitaar

Filip Vinck - drums

Steven De Cleer - basgitaar

www.shellcase.info

www.myspace.com/shellcase